

kangeſte, ja ütles: Tõest, minna tahhan
 teie Werd teie Hingede parrast takkanou-
 da; keifide Ellajatte Rääst tahhan ma sed-
 da takkanouda, ja Innimesse Rääst, igga-
 ühhe temma Wenna Rääst (S. 46.) tahhan
 ma Innimesse Hinge takkanouda. Ja kes
 Innimesse Werd ärrawal ab, selle Wer-
 ri peab jälle Innimesse läbbi sama ärra-
 wallatud, sest Jummal on Innimest enne-
 se sarnatseks lonud ehk Jummalas Nao
 järrele teinud.

S. 73. Ja Noa ellas parrast Wee-
 lpputusse Hakkatust kolmsadda ja wiis-
 kümme Aastad; nenda et keif Noa
 Elo. Pääwad ollid ühheksa sadda ja wiis-
 kümme Aastad (S. 61.), ja ta surri
 ärra. Temma olli se wiimne, kellele
 Jummal ni pikka Elo. Igga weel siin
 Ma peäl (S. 49.) andis; parrast sedda
 jäi se jo ilka lühhemaks ja Innimeste
 Elo. Pääwad wähhemaks, et iggaüks
 sedda

sedda ennam Surma peäle peab mõtle-
 ma, ja ennast siina wasto valmistama.

Neljas Peatük. Keelede Seggamisest, ja Noa Sugguwõsast.

S. 74.

Misuggune hirmus Nuhtluse olleks In-
 nimesi käl piddand kelama Põlwest
 Põlwe, Jummalat Melega wihhasta-
 da, sest et Lapsed ja Lapse Lapsed ni mit-
 mes Põlwes sedda wiisid kuulda sada
 omma Wannematte Suust, kes parrast
 Wee- lpputust ni mitto sadda Aastad
 weel ellasid (S. 73.); ja olleksid sest wi-
 nud moista, mis kerge Alsi se Jumma-
 la olleks, Innimesi Ma peäl nuhhe-
 da nende Pattude parrast, et se käl tem-
 ma helde Eootusse järrel mitte ennam ei